

ข้อคิดยามเช้า วันจันทร์ ที่ 9 กุมภาพันธ์ 2015

พระเยซูเจ้าทรงรักษา
ประชาชนที่เจ็บป่วยด้วยโรคภัย
ต่าง ๆ และ ทรงขับไล่ปีศาจออก
จากพวกเขา เข้าตรู่ของวันต่อมา
พระองค์ทรงรีบลุกขึ้น และ ออกไป
ยังที่สัจด์เพื่ออธิษฐานภาวนาเป็นไป
ได้ว่าระหว่างอธิษฐานภาวนาอยู่ที่
นั้น พระองค์คงสนทนากับพระบิดา
เจ้าสวรรค์ เกี่ยวกับความทุกข์
ทรมานของมนุษย์

พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงใช้อำนาจเพื่อปกป้องตนเองให้พ้นจากความทุกข์ทรมานและความตาย
ตรงกันข้าม พระองค์ทรงยอมรับมันด้วยใจสุภาพ เพราะทรงทราบว่า
ด้วยสิ่งเหล่านี้เองจะเป็นทางผ่านไปสู่วะสิริรุ่งโรจน์ที่พระบิดาทรงเตรียมไว้สำหรับพระองค์

แต่แล้วการอธิษฐานภาวนาของพระองค์ต้องหยุดชะงักลง เมื่อซีโมนและเพื่อน ๆ มาถึงและบอกพระองค์ว่า

“ทุกคนกำลังแสวงหาพระองค์” (มก 1:37)

ประชาชนคงต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ แม้ว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้แสดงความคิดเห็นอะไรเกี่ยวกับ
เรื่องนี้ แต่พระองค์ทรงลุกขึ้นและชี้แจงความตั้งใจอีกครั้งหนึ่งว่า

**“เราไปที่อื่นกันเถิด ไปตามตำบลใกล้เคียง
เพื่อจะได้เทศน์สอนที่นั่นด้วย เพราะเรามาด้วยจุดประสงค์นี้”**

(มก 1:38)

ทำไมพระองค์จึงต้องไปที่อื่น ทั้ง ๆ ที่หลายคน ยังต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ที่นั่น? เหตุผลคือ
พระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อปลดปล่อยมนุษย์ให้เป็นอิสระจากความทุกข์ทรมานในชีวิตนี้ แต่เพื่อเทศน์สอนว่าความรัก
ของพระเจ้าดำรงอยู่ตลอดเวลาแม้ในสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดบนโลกนี้ และ ความรอดพ้นหรือความสุขตลอดนิรันดร
ยังคงเปิดกว้างสำหรับมนุษย์ทุกคนเสมอ ยิ่งกว่านั้น ความทุกข์ทรมานที่เรายอมรับด้วยใจสุภาพถ่อมตน สามารถเป็น
ทางผ่านที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดรได้ พระเยซูเจ้าทรงใช้อำนาจของพระองค์รักษาความเจ็บป่วยเพื่อยืนยันสิ่งที่พระองค์
ทรงเทศน์สอน และ เพื่อให้ประชาชนได้ชิมลางล่วงหน้าถึงการรักษาที่ครบบริบูรณ์ในสวรรค์ พระองค์ไม่ได้ทรงใช้
อำนาจเพื่อปกป้องตนเองให้พ้นจากความทุกข์ทรมาน และ ความตาย ตรงกันข้าม พระองค์ทรงยอมรับพวกมันด้วยใจ
สุภาพ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าด้วยสิ่งเหล่านี้เองจะเป็นทางผ่านที่จะนำไปสู่วะสิริรุ่งโรจน์ที่พระบิดาทรงเตรียม
ไว้สำหรับพระองค์

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี